

dre slemme Følelser omkring i Befolkningen. Man kunde naturligvis yderligere undgaa det, hvis det ærede Medlem mener, at det vilde føre til Maalet, ved at lave det hele som et stort Lotteri, saaledes at Sognene spillede Lotteri om, hvem der skulde have sin Tiende afløst først. Vi have jo en Gang før haft et Forslag fremme om et stort Lotteri, vedrørende offentlige Foranstaltninger. Jeg tror, som sagt, ikke, at Misundelse vil blive den Følelse, der endelig vil komme til at regere i de Sogne, der ikke faa Tienden hurtig nok afløst. De ville slaa sig til Ro med, at man ikke ved den Lejlighed har været hurtig nok i Vendingen og finde sig i, at de, der komme først, ogsaa faa afløst først. Jeg tror, at det ærede Medlem ser alt for sort paa Menneskene, naar han mener, at de ere saaledes beskafte, at Misundelsen er den Følelse, der ved enhver Lejlighed er tilbøjelig til at komme op i dem. Jeg plejer gerne at slutte fra mig selv til andre — det er noget, jeg tror, de fleste Mennesker gør, og jeg tror, de gøre vel i det — og jeg kan sige, at skønt Forholdene have stillet sig saaledes, at det ærede Medlem for Skive og hans Meningsfæller ere komne hele 5 Aar før mig med deres Tiendelov, saa er jeg dog ikke en Smule misundelig derover eller over, at det først nu lykkes mig at faa det høje Ting til at vedtage den Tiendelov, jeg er Ordfører for.

Busk: Det er det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjærg), der har kaldt mig frem. Jeg har set, at de socialdemokratiske Blade her i Landet have ment at maatte fortælle, hvordan det Parti, jeg tilhører, indbyrdes gav hinanden Irettesættelser. Jeg synes, Socialdemokratiet kunde overlade dette til de moderate, der stadig tale om Reformpartiets Undergang. Det have de nu møret sig med i mange Aar. Nu begynde Socialdemokraterne at fuske dem i Paget, men dette vil jeg ikke lade staa, da vi have Rigsdagstidenden og kunne oplyse, hvad min Partifælle, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, paa dette Punkt har sagt. Jeg vil da henstille til det ærede Medlem og det høje Ting, om det kan forstaaes som en Irettesættelse. Det findes i Sp. 1519 og lyder i Korthed saaledes; der er kun 4—5 Linier. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) sagde følgende: „Det er nemlig saa, og det vil jeg gerne atter fremhæve, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) i denne Sag taler for egen Regning. Det er muligt, at der er Medlemmer i eller

uden for det Parti, hvortil han hører, der staa paa samme Standpunkt som han; muligvis er det mange, jeg har ikke talt dem og ikke haft Lejlighed dertil, men det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds taler ikke paa Forslagsstillernes Vegne i denne Sag.“ Det er naturligt, jeg er ikke Medforslagsstiller. Kan det glæde de socialdemokratiske Rigsdagsmænd og deres Parti saa forfærdelig meget, at et Medlem af Venstrereformpartiet, der er Ordfører i denne Sag, kommer med denne Bemærkning? Der er enkelte Ting i Forslaget, hvori jeg ikke er enig; derfor er jeg ikke Medforslagsstiller, men i Principet og det væsentlige er jeg enig i Lovforslaget; det er den selvfølgeligste Ting af Verden.

Da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning, vil jeg slutte med at sige, at jeg synes, Sagen staaer godt. Socialdemokratiet har opgivet sin Modstand mod denne Sag; det stiller ingen Ændringsforslag til 3dje Behandling. De moderate følge med. Hvad Mening de have dermed, er det ikke godt at dømme om, men de følge med, hvad enten de ikke ville eller ikke tør anderledes. Saa er der Højre, de ere indbyrdes uenige, den ene vil i Øst, den anden i Vest; de staa splittede i denne Sag, saa det forslaaer noget. Derfor synes jeg nok, at Sagen kan siges at staa godt i dette Ting, og saa overlader jeg gerne til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds at oplyse om, hvori den Irettesættelse bestaar, som jeg og maaske min ærede Partifælle for Søndervinge (R. Hansen) have faaet, eller som han kan vente at faa.

Wagner: Jeg vil gerne gøre den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti) opmærksom paa, at der mellem det ærede Medlem for Odense (Scavenius) og mig ikke er nogen Uenighed om, hvad Erstatningen til Tiendenyderne bør andrage. Jeg mener ganske som samme ærede Medlem, at en saadan Erstatning bør andrage den fulde Værdi, men noget ganske andet er, at der alligevel efter min Mening kan ligge noget lokkende for Tiendetagerne i dette foreliggende Forslag. Det er jo ganske utvivlsomt, at man tidligere ret jævnlig og nu ogsaa fra socialdemokratisk Side har truet med at fratage Tiendenyderne deres Ret uden at give fuld Erstatning; derfor er det lokkende for dem at faa Sagen færdig og deres paa det tørre, hvilket sker, naar de faa Kapitalen frigjort. Derfor mener jeg, det er ganske naturligt,